

Arrest

nr. 53 681 van 22 december 2010
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 9 juli 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juni 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VERHEYEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 6 juni 2009 toe op Belgisch grondgebied en diende op 8 juni 2009 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 11 juni 2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 11 juni 2010 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, S.(...) T.(...), verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Karatsaj origine te zijn. U werd op 17/06/1984 in Cherkessk geboren waar uw laatste adres zich tevens bevond. De problemen begonnen voor u toen u in oktober 2005 enkele feiten over een bestorming in een gebedshuis in Cherkessk naar de krant Vesti Gor verstuurde. Het artikel waar u naar refereert werd diezelfde maand nog gepubliceerd onder de titel 'vermoord omwille van geloof'. Drie weken na de publicatie werd u door de politie gearresteerd en werd u één nacht vastgehouden. U werd er tweemaal ondervraagd en gedurende de eerste ondervraging werd u geslagen. U bent voor uw verwondingen (lichte hersenschudding en blauwe plekken) in het ziekenhuis verzorgd. In april 2007 werd u voor een tweede maal gearresteerd door de MVD. U werd een etmaal vastgehouden op de 6de afdeling van Cherkessk, daarna werd u overgebracht naar een voorhechteniscel waar u acht dagen vastgezeten heeft. Gedurende uw opsluiting werd u met knuppels geslagen en werd u geschopt door mensen van de OMON. U werd er door diezelfde afdeling ook gedwongen een document te tekenen waarin u bekende leider te zijn van een groepering die de rebellen financieel steunde en er ook voor propageerde. Verder stond er ook in dat u wapens voor de rebellen vervoerde en dat u explosieven maakte. Via de tussenpersoon D.(...), die een hoge positie bekleedde in de 6de afdeling, is uw vader erin geslaagd u vrij te kopen. Voor de verwondingen die u opgelopen heeft gedurende uw opsluiting, werd u in het ziekenhuis geopereerd en bezocht u een tandarts. Na uw vrijlating was het enkele maanden rustig tot D.(...) in juli uw moeder waarschuwde dat u best zou onderduiken aangezien er een grote anti-terrorisme campagne op til was. U vluchtte tot september naar de bergen. Gedurende uw afwezigheid kregen uw ouders éénmaal het bezoek van de FSB, die hen vroegen waar u was, wat u aan het doen was en welke soort islam u belijdde. Eind september van datzelfde jaar keerde u uit de bergen terug aangezien uw ouders van D.(...) gehoord hadden dat de acties voorlopig voorbij waren. Op 14/06/2008 werd u door speciale eenheden van de OMON of de SOBR meegenomen naar een plaats die afgeschermd werd met ijzeren platen. Vandaar werd u samen met ongeveer 20 anderen in een vrachtwagen naar een open plaats in het bos gebracht. Daar werden jullie in twee groepen verdeeld en werd u opgedragen om samen met 5 anderen een put te graven. De overige 15 werden neergeschoten en in die put gegooit. Toen de put voor de helft gevuld was, moesten jullie er ook in. Op dat moment was er in de buurt wat tumult waar jullie bewakers naartoe gingen. Uw kennis M.(...), die bij u stond, kon de overgebleven bewaker(s) overmeesteren waardoor u kon ontsnappen. U ging terug naar Cherkessk om uw vrienden te vertellen dat u in de problemen zat en dat zij uw oom moesten waarschuwen. Daarna vluchtte u naar de bergen tot oktober 2008. Toen kwam uw oom u halen om u naar Archus te brengen waar u in een pension verbleef. Verder kregen uw ouders een telefoon van 2 mannen die verklaarden dat de FSB bij de arrestatie van de sportman Ristov naar u vroeg. Op 26/06/2009 vluchtte u vervolgens naar België. U legde volgende documenten neer: een antwoord van de administratie van de president van de Russische Federatie op een klachtenbrief van uw moeder betreffende het doorsturen van de klacht aan het Openbaar Ministerie, een verzoek aan de procureur van de regio Preguranski om het Openbaar ministerie van Cherkessk op de hoogte te houden van het resultaat van de klacht van uw moeder, een rijbewijs, een diploma met puntenlijst erbij, een pensioenverzekeringskaart, een onvolledig kopie van uw binnenlands paspoort en een medisch attest.

B. Motivering

U verklaarde vervolging te vrezen in uw land van herkomst. Echter werden vaststellingen gedaan die ertoe geleid hebben te oordelen dat u deze door u verklaarde vrees niet aannemelijk kan maken.

Vooreerst dient er te worden gesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot uw reis naar België. Immers, wat betreft het verloop van uw reis, wist u vrijwel niets, wat niet geloofwaardig genoemd kan worden. U verklaarde met behulp van smokkelaars in een auto naar Europa gereisd te hebben. U had hierbij een vals binnenlands en een vals internationaal paspoort in uw bezit. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet in staat was enige belangwekkende gegevens omtrent het valse internationaal paspoort te verschaffen. U was zelfs niet in staat te vertellen onder welke naam dit paspoort stond, noch kon u met zekerheid zeggen of er een foto in het document stond. Verder wist u niet of er een visum in stond, noch kon u niet met zekerheid zeggen welke nationaliteit u volgens het internationaal paspoort had - u dacht Pools omdat u met een Poolse auto reed. U verklaarde hierbij dat u het document nooit geopend heeft aangezien de passeurs het bijhielden (CGVS p.4-5). Een danig gebrek aan kennis is niet aannemelijk aangezien men toch op de hoogte dient te zijn van de basisgegevens in een vals document voor het geval men gecontroleerd wordt. U verklaarde Polen te zijn binnengekomen in een auto, maar kon niet vertellen welke Poolse stad dit was noch welke steden u tussen Polen en België passeerde (CGVS p.6). Voorts beweerde u dat u bij binnenkomst in Polen niet onderworpen werd aan een individuele grenscontrole. Daarenboven verklaarde u dat de enige afspraak die u met de smokkelaars maakte, was dat u zich als doofstom moest voordoen (CGVS p.6) - wat erop neer komt dat er eigenlijk geen afspraken werden gemaakt met de chauffeur omtrent wat te doen bij een individuele identiteitscontrole aangezien men gemakkelijk schriftelijk ondervraagd kan worden door de grensbeambten. Welnu, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt immers dat er aan de Poolse grens zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles uitgevoerd worden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit,

reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u geen informatie kan geven over uw reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort document dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is uw verklaring volgens dewelke u niet weet hoe u de grenscontroles passeerde en niet op de hoogte bent van de inhoud van het paspoort dat werd gebruikt, niet geloofwaardig. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Russisch paspoort, het identiteitsdocument bij uitstek, bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit het land vertrok, verborgen te houden. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas komt hierdoor reeds ernstig in het gedrang.

Ook aan uw verklaringen (CGVS p.15) aangaande de massa-executie in de bossen van Cherkessk, waaraan u op het nippertje ontsnapte, dient ernstig getwijfeld te worden. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt immers dat noch de media, noch de mensenrechtenorganisatie Memorial op de hoogte zijn van een dergelijk incident. Dit is weinig aannemelijk, te meer er door Memorial aan toegevoegd werd dat een incident van die omvang niet aan de aandacht van de media zou hebben kunnen ontsnappen. Hierdoor ontstaan er zeer ernstige twijfels over de waarachtigheid van het door u beschreven incident.

Een verdere blijk van uw gebrek aan geloofwaardigheid werd gevonden in het feit dat er bepaalde onaannemelijkheden werden gevonden in uw relaas. Zo stelde u (CGVS p.7-8) dat u de eerste maal gearresteerd werd omwille van uw bijdrage aan een krantenartikel met betrekking tot de beschieting van een gebedshuis in Cherkessk in mei 2005. Uw achterlicht K.(...) D.(...) kwam toen om het leven. U was echter niet in staat hiervan het juiste aantal doden noch de juiste samenstelling op te geven bij dit incident - u zei 3 mannen en 2 vrouwen (CGVS p.8) terwijl uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt dat het in werkelijkheid om 4 vrouwen en 2 mannen ging. Een dergelijk gebrek aan kennis omtrent dit incident is weinig aannemelijk. U verklaarde immers zelf een brief te hebben geschreven aan de krant waarin u de feiten rond het incident beschrijft. Deze informatie zou dan gebruikt geweest zijn voor een krantenartikel - dat u overigens niet kon voorleggen (CGVS p.8).

Voorts bleef u onduidelijk over waarom de overheid u zo hard zou viseren; tot in de mate dat u zelf verklaarde tot de top 40 geviseerden van de republiek te behoren en dat zelfs Murat Ristov, Russisch kampioen in de gevechtssport Sambo die door de overheid ervan verdacht werd betrokken te zijn bij terroristische activiteiten (zie informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal), door de FSB over u ondervraagd werd (CGVS p. 17). U stelde dat er economische redenen waren, maar dat het ook omwille van uw religieuze beleving was dat u op dergelijke wijze door de overheid geviséerd werd (CGVS p.13,18). U verklaarde onder meer dat mensen geviséerd worden omwille van het dragen van een baard, niettemin gaf u zelf aan dat u toen geen baard droeg (CGVS p.13). Verder dacht u dat het misschien was omdat u plannen had voor de oprichting van een religieuze sportclub, wederom gaf u hier zelf aan dat de sportclub nog niet opgericht was en het enkel bij plannen bleef (CGVS p.18). In een andere poging tot verklaring waarom u geviséerd werd gaf u aan dat het misschien omwille van uw contacten met rebellen was (CGVS p. 17). Anderzijds stelt u dan weer dat u propaganda tegen de rebellen voerde en dat u hiervoor door hen bedreigd werd (CGVS p.11). Deze verklaringen zijn weinig coherent en concreet te noemen. Niettemin had u bepaalde contacten, uw oom, die u bij de politie poogde in te lijven (CGVS p. 18), en D.(...), die een hoge functie bij de 6de afdeling had (zie CGVS p. 13-14), die eventueel de mogelijkheid hadden om uit te zoeken waarom u het slachtoffer zou geweest zijn van dergelijke vervolgingsfeiten. U stelde verder nog gezocht te worden door de autoriteiten, maar bleef wederom redelijk vaag over het waarom. Het enige wat men uw moeder vertelde is dat u zich moest aanmelden aangezien men met u wilde praten en er vermoedens zouden zijn dat u zich in de bergen bevond (CGVS p.16). Een dergelijke mate van vaagheid omtrent de reden van al uw vervolgingsproblemen kan zeer moeilijk in overeenstemming gebracht worden met de ernst van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Daarenboven bent u onaannemelijk weinig op de hoogte van uw actuele situatie in uw land van herkomst. U verklaarde dat u nog gezocht werd door de autoriteiten en dat ze nog regelmatig op bezoek kwamen bij uw familie. Niettemin was u niet in staat te vertellen wanneer ze voor het laatst gekomen waren, noch hoeveel maal ze gekomen waren. Wanneer u om de frequentie van de bezoeken van de politie gevraagd werd, antwoordde u vaagweg 'misschien 1 keer om de 2 maanden' (CGVS p.16). Een dergelijke mate van vaagheid en gebrek aan initiatief om meer te weten te komen over de oorzaak en de actualiteit van uw asielproblemen getuigt van een onaannemelijk gebrek aan interesse in uw actuele situatie in uw land van herkomst wat als dusdanig afbreuk doet aan de algemene geloofwaardigheid van uw relaas.

Tenslotte werd er een gedragspatroon bij u vastgesteld dat niet in overeenstemming is te brengen met de door u aangehaalde vervolgingsfeiten en -vrees. Zo verklaarde u tweemaal gearresteerd te zijn waarbij u de tweede maal onder mishandeling een zwaarwichtige bekentenis (leiderschap van een

groepering die de rebellen financieel steunde en er voor propageerde, wapentransport voor de rebellen, het fabriceren van explosieven) tekende en er bovendien 8 dagen voor in hechtenis zat (CGVS p.8,11). Daarenboven verklaarde u dat u toen al als radicale moslim geregistreerd stond waardoor u door de overheid gevisieerd wordt (CGVS p.19). Niettemin keerde u na beide aanhoudingen terug naar huis, en vroeg u zelfs in 2008, met vertoon van uw paspoort, een rijbewijs aan (CGVS p.5). Dit allemaal ondanks het feit dat de FSB tussen uw tweede arrestatie en het incident van 14/06/2008 nog bij u thuis naar u vroeg (CGVS p.14). Na de derde maal, toen u samen met 20 anderen naar het bos werd gebracht, maar wist te ontsnappen, besloot u nog een jaar in Cherkessk te blijven. U leefde weliswaar ondergedoken, toch blijft het opmerkelijk dat u in die omstandigheden uw land van herkomst niet vroeger verliet. U verklaarde hieromtrent dat uw oom u nog bij de politie poogde in te lijven (CGVS p.18). Dit zou zeer opmerkelijk zijn rekening houdende met uw besproken profiel. Een profiel waarvan u tevens ook stelde dat u binnen de top 100 gevisieerden van de republiek de 40ste plaats bekleedde (CGVS p. 19). Bovendien stelde u zelf op dat moment gezocht te zijn door de autoriteiten wat het nog onwaarschijnlijker maakt dat u nog een jaar bleef in de hoop dat uw oom u bij de politie kon inlijven. Deze onaannemelijke samenhang van elementen komt uw geloofwaardigheid dan ook niet ten goede.

Al deze vaagheden en onnauwkeurigheden inzake uw reisroute en vervolgingsfeiten ondermijnen de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire beschermingsdefinitie.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er in uw hoofd geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld. De door u voorgelegde documenten, een antwoord van de administratie van de president van de Russische Federatie op een klachtenbrief van uw moeder betreffende het doorsturen van de klacht aan het Openbaar Ministerie, een verzoek aan de procureur van de regio Preguranski om het Openbaar ministerie van Cherkessk op de hoogte te houden van het resultaat van de klacht van uw moeder, een rijbewijs, een diploma met puntenlijst erbij, een pensioenverzekeringskaart, onvolledig kopie van uw binnenlands paspoort en een medisch attest, vermogen niet bovenstaande vaststellingen te beïnvloeden. Uw rijbewijs, uw diploma met puntenlijst erbij, uw pensioenverzekeringskaart en een onvolledig kopie van uw binnenlands paspoort bevatten enkel persoonlijke gegevens en geven bijgevolg geen enkele informatie over de door u aangehaalde asielmotieven. Bovendien dient vermeld te worden dat u slechts een onvolledige kopie van uw paspoort neerlegt waarin essentiële stukken -zoals de pagina waarop de uitgifte van reispassen staat- ontbreken. De beide antwoorden op de klachtenbrief van uw moeder bevatten geen enkele informatie over de aard van vervolgingsfeiten waarover gesproken wordt en bieden zodoende geen bijkomende informatie over uw asielmotieven (zie CGVS p.5). De bijlage waarin de aangeklaagde vervolgingsfeiten genoteerd staan werd niet neergelegd. Het medische attest bevat enkel een diagnose, en geeft geen objectieve informatie over de oorzaak van de diagnose. Het enige element in het attest dat informatie geeft over de oorzaak zijn uw eigen verklaringen. Tenslotte verklaarde u dat uw moeder brieven naar memorial stuurde, maar was u niet in staat dit materieel te ondersteunen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beweert dat hem ten onrechte het statuut van vluchteling en het statuut van subsidiair beschermde wordt geweigerd. Hij oefent kritiek uit op een vijftal elementen op grond waarvan de commissaris-generaal zijn aanvraag ongegrond verklaart. Ten eerste oppert verzoeker, wat zijn gebrekkige kennis over zijn valse paspoort betreft, dat hij beroep heeft gedaan op een smokkelaar die alles voor hem regelde en waarvoor hij ook een prijs heeft betaald. Volgens verzoeker worden in Polen misschien, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt gesteld, niet altijd de verwachte controles gedaan. Hij wijst erop dat hij België in elk geval op clandestiene wijze heeft kunnen bereiken en dat hij alleszins eerlijk is geweest in zijn verklaringen.

Vervolgens gaat verzoeker in op de overweging uit de bestreden beslissing die verzoekers relaas over de massa-executie ongeloofwaardig acht, omdat dit de media niet heeft bereikt. Verzoeker wijst erop dat er zich in Tsjetsjenië en in Dagestan dagelijks gruweldaden voordoen die de pers niet halen, *“wat uiteindelijk de macht is van bepaalde instanties”* (sic).

Aangaande verzoekers relaas over de aanslag op het gebedshuis, benadrukt verzoeker dat het van belang is dat hij op dat ogenblik slachtoffer was. Of het nu om 4 vrouwen in plaats van 2 of 2 mannen in plaats van 3 zou gaan, is volgens verzoeker uitsluitend *“fitterij”* (sic).

Waar wordt gesteld dat de reden onduidelijk zou zijn waarom hij zou worden gevisieerd door de overheid, beweert verzoeker dat er geen reden bestaat, maar dat hij toch wordt gevisieerd en hij enkel vermoedens heeft, die naar boven komen uit verschillende gedragingen, *“zoals zijn religieuze achtergrond die hij ontwikkelt op verschillende domeinen, zoals in de sport bijvoorbeeld”* (sic).

Volgens verzoeker beweert de commissaris-generaal dat verzoekers gedragspatroon niet in overeenstemming te brengen is met een vrees voor vervolging omdat hij na de arrestatie nog naar huis in Cherkessk zou zijn gegaan. Verzoeker oppert dat men blijkbaar vergeet dat verzoeker ondergedoken leefde en ook uiteindelijk zijn huis heeft moeten verlaten.

Verzoeker besluit dat de beslissing niet afdoende is gemotiveerd zoals vereist door de artikelen 2 en 3 de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en er een zeer onvolledig of gebrekkig onderzoek van de gegevens van het dossier heeft plaatsgevonden.

2.2. In fine van zijn verzoekschrift haalt verzoeker de artikelen 2 en 3 aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in deze wetsartikelen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in haar verzoekschrift, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het *“middel”* dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.3. De bestreden beslissing is vooreerst gebaseerd op het feit dat verzoeker slechts zeer weinig informatie kon verschaffen over het verloop van zijn reis naar België. Vervolgens wordt in de bestreden beslissing verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig geacht omdat er getwijfeld wordt aan zijn verklaringen omtrent de massa-executie in de bossen van Cherkessk en verzoeker verkeerde gegevens verstrekke over de beschieting van een gebedshuis in 2005. Verzoeker bleef bovendien erg vaag over de redenen waarom de overheid hem zou viseren en zijn gedragspatroon bleek niet in overeenstemming te zijn met een vrees voor vervolging.

2.4. Onduidelijkheid over de reisweg houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot de geloofwaardigheid. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker beweerde onder een vals, waarschijnlijk Pools paspoort, te hebben gereisd dat hij echter nooit heeft gezien (stuk 3, gehoorverslag CGVS 28/01/2010, p. 4). De Raad merkt op dat verzoeker eerder had verklaard met een vals Russisch paspoort te hebben gereisd (stuk 8, Verklaring, punt 33). Verder verklaarde hij enkel aan de Russisch-Oekraïense grens een stempel in zijn valse paspoort te hebben gekregen en geen individuele controle ondergaan te hebben aan de grens met Polen (stuk 3, gehoorverslag CGVS 28/01/2010, p., 6). Verzoeker weet zelfs niet ter hoogte van welke stad hij de Poolse grens overstak en beweert bij deze grensovergang, buiten het advies zich doofstom te houden, vanwege de smokkelaars geen verdere instructies te hebben gehad (stuk 3, gehoorverslag CGVS 28/01/2010, p. 5-6). Op grond van de objectieve informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd, kan worden vastgesteld dat aan de Poolse grens een strenge individuele controle van identiteits- en reisdocumenten plaatsvindt en zelfs met technische middelen verstekelingen worden opgespoord (stuk 12, Landeninformatie, Antwoorddocument pol2008-046w – border control). Hieruit kan worden afgeleid dat verzoekers wijze van binnenkomst in het Schengengebied volstrekt ongeloofwaardig is. Verzoeker tracht in zijn verzoekschrift zijn gebrekkige kennis over de reisweg te verantwoorden door te stellen dat hij beroep deed op een smokkelaar die alles regelde en door te wijzen op het feit dat er misschien niet steeds controles worden gedaan in Polen. Er kan echter worden verwacht dat hij, indien zijn persoonlijke ervaring afwijkt van de objectieve informatie over de Poolse grenscontrole, hij met concrete gegevens bewijst hoe hij deze controle, al dan niet met behulp van een smokkelaar, heeft kunnen omzeilen.

2.5. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst. Uit het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal nader onderzoek heeft verricht naar aanleiding van verzoekers verklaringen omtrent een massa-executie van 15 gearresteerden nabij Cherkessk waaraan hij beweerde nipt te zijn ontsnapt (stuk 8, Vragenlijst, p. 3). Uit dit onderzoek blijkt dat er geen informatie bestaat over zo'n massa-executie in een bos bij Cherkessk en dat aan een incident van dergelijke omvang zeker richtbaarheid zou zijn gegeven in de media (stuk 12, Landeninformatie, Document de réponse, rus2010-006w, Exécution Cherkessk). Verzoeker tracht deze objectieve informatie te weerleggen door te poneren dat er zich in Tsjetsjenië en Dagestan dagelijks gruweldaden voordoen die de pers niet halen. Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat hij zelf beweert afkomstig te zijn uit de autonome republiek Karatsaj-Tsjerkessië en nooit langdurig elders te hebben verbleven (stuk 3, gehoorverslag CGVS 28/01/2010, p. 3), waardoor zijn beweringen over gruweldaden in de deelrepublieken die hij opsomt, geen verband houden met zijn asielaanvraag.

2.6. Met betrekking tot verzoekers onjuiste verklaringen over de slachtoffers van de aanval op het gebedshuis, blijkt uit een internetartikel, dat door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd, dat er vier vrouwen en twee mannen omkwamen bij de politie-operatie (stuk 12, Landeninformatie, artikel: Fear and Arrests in Karachai-Cherkessia). Verzoeker verklaarde echter dat er 5 mensen, met name 3 mannen en 2 vrouwen, stierven (stuk 3, gehoorverslag CGVS 28/01/2010, p. 8). Verzoeker doet de juiste aantallen af als vitterij, maar dit kan geenszins worden aanvaard, aangezien verzoeker had beweerd over dit incident een artikel geschreven te hebben voor de lokale krant 'Vesti Gor' (stuk 8, Vragenlijst, p. 2), dat overigens zou zijn gepubliceerd, maar waarvan verzoeker geen kopij kan voorleggen. Van iemand die een journalistieke interesse beweert te hebben betoond voor een bepaalde gebeurtenis, en waarbij bovendien volgens zijn beweringen zijn achterlicht om het leven zou zijn gekomen, mag een grondigere kennis worden verwacht, bij uitstek aangaande het aantal dodelijke slachtoffers. Verzoeker kan geenszins worden bijgetreden dat dit vitterij zou zijn vanwege de verwerende partij, aangezien dit incident in het gebedshuis een essentieel gegeven is dat door hem werd aangeduid als het begin van zijn problemen (stuk 3, gehoorverslag CGVS 28/01/2010, p. 7). Het feit dat verzoeker niet over correcte informatie beschikt, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn relaas.

2.7. Door te poneren dat er geen reden is waarom hij vervolgd wordt en hij enkel vermoedens heeft waarom hij zou worden geïdendeerd, is verzoeker niet bij machte de pertinente overwegingen uit de bestreden beslissing te weerleggen dat verzoeker weinig coherente verklaringen aflegde over de redenen waarom hij onder de negatieve aandacht van de autoriteiten kwam. Hoewel hij beweert te behoren tot de 40 meest gezochte personen in de republiek, kan verzoeker de redenen niet schetsen waarom hij daar kan worden gerangschikt op de lijst van gezochte personen. Van een asielzoeker mag echter worden verwacht dat hij helder kan uitleggen om welke redenen hij een vrees koestert voor de autoriteiten. Het feit dat verzoeker dit niet kan, en zelfs stelt dat er geen reden is, brengt uiteraard de ernst van de vrees voor vervolging of het risico op ernstige schade in het gedrang.

2.8. Voor zover verzoeker aanvoert dat men met betrekking tot zijn gedragspatroon vergeten is dat hij ondergedoken leefde, merkt de raad op dat deze levensstijl niet wordt bevestigd door het administratief dossier. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, legde verzoeker allerhande verklaringen af die niet in overeenstemming te brengen zijn met een vrees voor vervolging. Zo verklaarde verzoeker dat zijn oom pogingen ondernam om hem bij de politie in te lijven. Ook uit de documenten die verzoeker had voorgelegd (stuk 11, Documenten, Rijbewijs), blijkt duidelijk dat hij – nadat hij volgens zijn beweringen onder dwang bekentenissen had afgelegd over feiten die als uiterst staatsgevaarlijk kunnen worden gekwalificeerd, namelijk hand- en spandiensten aan de rebellen – in januari 2008 via de bevoegde autoriteiten in het bezit werd gesteld van een rijbewijs. Deze eenvoudige vaststelling volstaat om rechtsgeldig te besluiten dat verzoekers gedragingen niet te rijmen zijn met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

2.9. Verzoeker beperkt zich, wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, tot de stelling dat hij hiervoor in aanmerking komt. Gelet op de hiervoor gedane vaststellingen aangaande zijn asielaanvraag en op de overige gegevens waarop de Raad vermag acht te slaan, toont hij niet aan dat in zijn hoofdte zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.10. Waar verzoeker stelt dat er een gebrekkig onderzoek van het dossier heeft plaatsgevonden, blijft hij in gebreke concreet aan te duiden met welke belangrijke aspecten geen rekening zou zijn gehouden. Bijgevolg doet hij met deze blote bewering geen afbreuk aan de kwaliteit van het onderzoek, dat naar oordeel van de Raad op zorgvuldige wijze werd gevoerd. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) en 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend en tien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. GEES ,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. GEES

F. TAMBORIJN